

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG LEGFELSŐBB BÍRÓSÁGA

Bfv.III.249/2009/6.szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága Budapesten, a 2009. év július hó 7. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A nyereségvágyból, különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés büntette és más bűncselekmény miatt V. I. és társa ellen folyamatban volt büntetőügyben a K. L. II. rendű terhelt által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálv a Csongrád Megyei Bíróság B.394/2003/30. számú, és a Szegedi Ítéltábla Bf.II.396/2003/23. számú ítéletét K. L. II. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárás során felmerült 7.900.- (hétezer-kilencszáz) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

E végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

K. L. II. rendű terheltet a Csongrád Megyei Bíróság a 2003. szeptember hó 23. napján kihirdetett B.394/2003/30. számú ítéletével társtettességben, nyereségvágyból elkövetett emberölés büntette és társtettességben elkövetett rongálás büntette miatt halmazati büntetésül 13 évi fegyházra és 10 évi közügyektől eltiltásra ítélte.

Az ítéleti tényállás lényege szerint az ügy I. rendű terheltje és K. L. II. rendű terhelt 2002. július hó 17-én a nap folyamán nagyobb mennyiségű alkohol elfogyasztása után az éjszakai órákban az ablakon keresztül behatoltak a 90 éves, egyedül élő Sz. E.-né sértett lakásába és ott a hálószobában pénz után kutattak. Mivel nem találtak készpénzt, az I. rendű terhelt a II. rendű terhelt felszólítására - egy takarót húzott az alvó sértett fejére, majd az erre felébredő sértettet leszorította az ágyra, miközben a II. rendű terhelt pénzt követelt tőle. Ezt követően a II. rendű terhelt az I. rendű terhelttől átvette a takarót, s ő is leszorította a sértettet az ágyra. A sértettet K. L. II. rendű terhelt a takarón keresztül ököllel kb. 3-4 alkalommal erősen megütötte a fején. Időközben a sértett az ágyról felkelt, majd tovább követelték tőle a pénzt, amelynek a sértett nem tudott eleget tenni. Ekkor a II. rendű terhelt az álló helyzetben lévő sértettet a testének különböző részein ököllel, nagy erővel megütötte, és megöléssel fenyegette. A sértett a bántalmazás során a földre került, a II. rendű terhelt pedig tovább kutatott pénz után, de ez nem vezetett sikerre. Ezt követően K. L. II. rendű terhelt a konyhából egy gázpalackot vitt be a szobába, ahol a sértett fekhelye volt. A palack csapját megnyitotta és a bejárati ajtótól balra, illetve jobbra eső szobában is tüzet gyújtott, majd a házat elhagyta és terhelt-társával a helyszínről távozott. A lakásban tűz keletkezett, azonban Sz. E.-né sértett a lakóépületből kimenekült. Ezt követően a sértettet a mentők kórházba szállították, ahol megállapították, hogy - a bevérzéseken túlmenően - sorozatbortörést, szegycsonttörést, állkapocscsont-törést és a pajzsporc jobb oldali nagy szarvának törését szenvedte el, amelyek nyolc napon túl gyógyuló sérülések voltak. A szakszerű orvosi ellátás ellenére Sz. E.-né a kórházba szállítást követő második napon életét vesztette. A sértett halálának közvetlen oka a szövődényes tüdőgyulladás volt, amelyhez heveny keringési és légzési elégtelenség társult. Ebben meghatározó szerepe volt a nyak megragadásának, a különböző csonttöréseknek és lágyrészek zúzódásának. A halál és a bántalmazás között közvetett okozati összefüggés állapítható meg.

Az ítélet ellen az I. rendű terhelt és védője, valamint K. L. II. rendű terhelt és védője a tényállás téves megállapítása, a bizonyítási indítványok elutasítása miatt, felmentés végett, illetve másodlagosan a büntetés enyhítése érdekében jelentett be fellebbezést.

A fellebbezés során eljáró Szegedi Ítéltábla a 2004. február hó 26. napján kelt Bf.II.396/2003/23. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét annyiban változtatta meg, hogy a terheltek élet elleni cselekményét különös kegyetlenséggel elkövetettnek is minősítette. Az ítéltábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást kiegészítette azzal, hogy „néhai Sz. E.-né sértett ténylegesen észlelte, hogy a II. rendű vádlott gázipalackot vitt be a szobájába, majd elkérte az I. rendű vádlottól az öngyújtóját és két különböző tűzfészket létesítve a házat felgyújtotta. Ezáltal a vádlottak által test szerte ütlegelt, elesett állapotú 90 éves sértett előtt nyilvánvalóvá vált, hogy amennyiben nem menekül ki a házból, tűzhalált fog halni. A vádlottak a tűzgyújtási szándéka nem csupán az általuk hátrahagyott nyomok eltüntetésére, hanem Sz. E.-né ilyen módon való megölésére is irányult, tudatuk így fogta át a sértett tűzhalálának lehetőségét, azt mindketten egymás tevékenységéről tudva kívánták.

A vádlottak azonban nem számoltak azzal, hogy az elesett állapotú, bántalmazott idős korú sértett utolsó erejét összeszedve kimenekül a házból, ami kizárólag a véletlennek köszönhető, ebben a vádlottaknak semmi szerepük nem volt. Ennél fogva abban a tudatban távoztak a bűncselekmény elkövetésének a helyszínéről, hogy a tűzben Sz. E.-né halálát fogja lelteni."

A jogerős ítélet ellen K. L. II. rendű terhelt nyújtott be felülvizsgálati indítványt a Be. 416.§ (1) bekezdésének b/ pontjára hivatkozással, miszerint a bíróság törvénysértő minősítés következtében törvénysértő büntetést szabott ki. A terhelt a Be. 425.§ (1) bekezdése alapján indítványozta az ügyben született határozatok hatályon kívül helyezését és az első fokon eljáró bíróság új eljárásra utasítását.

A felülvizsgálati indítványban a II. rendű terhelt a jogerősen megállapított tényállást vitatja. Állítása szerint a sértett bántalmazásában nem vett részt, sőt, többször rászólt az I. rendű terheltekre, hogy ne bántsa a sértettet. Felülvizsgálati indítványban elismeri a ház felgyújtását, ám hivatkozása szerint az kifejezetten a nyomok eltüntetése érdekében történt. A sértett egyébként nem ájult el, hanem saját lábán hagyta el a lakást, amiben ő még segített is neki. A helyszínről távoztakor még látta, hogy a sértett a másik utca irányába elindult.

A fentiekon túlmenően K. L. II. rendű terhelt vitatja a cselekmény jogi értékelését, álláspontja szerint ugyanis az igazságügyi orvosszakértői véleményekre figyelemmel a cselekmény nem emberölésnek, hanem halált okozó testi sértés büntetettének minősül.

A Legfőbb Ügyészség a BF.932/2009. számú átiratában - és a nyilvános ülésen jelen lévő ügyész is - az ügyben született első- és másodfokú határozatok hatályában történő fenntartására tett indítványt, mivel álláspontja szerint a bíróságok törvényesen minősítették a II. rendű terhelt személy elleni bűncselekményét és annak megfelelően törvényes büntetést szabtak ki.

A felülvizsgálati indítvány nem alapos.

A Be. 423.§ (1) bekezdése szerint a felülvizsgálati eljárásban a jogerős határozatban megállapított tényállás az irányadó. A felülvizsgálati indítványban a jogerős határozat által megállapított tényállás nem támadható.

Ennek megfelelően K. L. II. rendű terhelt azon hivatkozása, miszerint nem vett részt a sértett bántalmazásában, sőt azt kifejezetten ellenezte, illetve, hogy a sértettet az égő házból ő kísérte ki, felülvizsgálat alapját nem képezheti.

A Be. 416. § (1) bekezdés b/ pontja értelmében felülvizsgálat tárgyát képezheti ugyan, ám alaptalan a II. rendű terhelt azon hivatkozása, hogy a cselekmény elkövetésekor a szándéka még eshetőleges formában sem terjedt ki a sértett megölésére, így az eredmény tekintetében kizárólag gondatlanság terheli, amelynek következtében cselekményének helyes minősítése halált okozó testi sértés büntette.

A felülvizsgálati eljárásban irányadó tényállás szerint K. L. II. rendű terhelt 90 éves, koránál és fizikai állapotánál fogva védekezésre képtelen, kiszolgáltatott helyzetben lévő sértettet bántalmazott. A bántalmazás mértékére és erejére jellemző, hogy a sértett számos súlyos, többszörös csonttöréssel járó sérülést szenvedett el.

Az ismétlődő, kitartó és nagy erővel történő bántalmazás során - különös tekintettel a sértett életkorára, legyengült fizikai állapotára - K. L. II. rendű terhelt tudata átfogta a sértett halála bekövetkezésének reális lehetőségét és ebbe belenyugodva cselekedett, így a bántalmazás során bűnösségét még az eshetőleges szándék, azonban a tűz meggyújtása és a sértett magára hagyása folytán már az egyenes szándék alapozta meg.

Ugyancsak alaptalan a II. rendű terhelt azon hivatkozása, amely szerint a sértett halálához vezető közvetett okozati összefüggés zárná ki az ölési szándékot. A sértett bántalmazása, illetve a bántalmazás során elszenvedett sérülések indították el azt az okfolyamatot, amely a sértett halálához vezetett. A cselekmény jogi megítélése szempontjából nincs jelentősége annak a körülménynek, hogy a sértett halála nem nyomban, hanem csak később következett be és annak sem, hogy a halál nem közvetlenül az elszenvedett

sérülések, hanem az azokkal összefüggésben szükségszerűen fellépő szövődmények következtében állt be.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati eljárás során ekként megállapította, hogy az ügyben eljáró bíróságok a másodfokú bíróság által kiegészített tényállás alapján - az élet és testi épség büntetőjogi védelméről szóló 15. sz. irányelvben írtak szem előtt tartásával - törvényesen minősítették a II. rendű terhelt által elkövetett élet elleni bűncselekményt.

Figyelemmel arra, hogy a Legfelsőbb Bíróság nem észlelt olyan eljárási szabálysértést sem, amely a Be. 416. § (1) bekezdés c/ pontja szerint feltétlen hatályon kívül helyezést eredményezne, a felülvizsgálati indítványnak nem adott helyt és a megtámadott határozatokat a Be. 426.§-a alapján hatályában fenntartotta, míg a bűnügyi költség viseléséről a Be. 429.§ (1) bekezdésének záró fordulata alapján rendelkezett.

A végzés elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 3. §-ának (4) bekezdése, felülvizsgálatát a Be. 416.§ (4) bekezdésének b/ pontja zárja ki.

Az esetleges újabb indítvánnyal kapcsolatos figyelmeztetés a Be. 418.§-ának (3) bekezdésén alapul azzal, hogy a bíróság a Be. 421.§-ának (3) bekezdése szerinti feltételek fennállása esetén - az elutasító határozat hozatalát is mellőzheti.

Budapest, 2009. július 7.

**Dr. Akác Zoltán s.k. a tanács elnöke, Dr. Varga Zoltán s.k.
előadó bíró, Dr. Márki Zoltán s.k. bíró.**

A kiadmány hitelül:

írnok

MV